

VADERS HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, ik geloof niet dat ik op deze website ooit over vaders heb geschreven. Dat wil ik vandaag goed maken in een korte bijbelverkondiging.

Als we spreken over de vader in het gezin, dan hebben we het automatisch over de relatie met zijn kinderen en zijn rol in hun opvoeding. Een “vader” is immers “*een man in betrekking tot zijn kinderen*”. De vader is één van de twee ouders aan wie de kinderen hun leven te danken hebben (los van het feit dat God uiteindelijk Degene is, Die het leven schenkt!). De bijbel heeft best het een en ander over de rol van de vader te vertellen.

Als mede de vader de kinderen in de wereld heeft gebracht, dan is het meteen volkomen duidelijk dat de vader een grote verantwoordelijkheid heeft voor zijn kinderen. Job riep uit in Job 26:16a – “*Ik was den nooddriftigen een vader; .....*”, daarmee indirect te kennen gevend, dat het de taak en de verantwoordelijkheid van een vader is om zijn kinderen te verzorgen en op te voeden. Tót het moment dat zij op eigen benen kunnen staan en niet meer hulpbehoevend zijn. Waarmee ik geenszins wil uitsluiten, dat ook dáarna (nadat de kinderen volwassen zijn geworden en het ouderlijk huis hebben verlaten) de vader nog een adviserende en zelfs als het nodig is een corrigerende rol kan hebben. Hoewel de kinderen dat lang niet altijd op prijs stellen!

Het Woord van God, de Bijbel, verklaart dat de eeuwige, volmaakte God onze Vader is. Leest u Ps. 89:27; Jes. 9:5; Mal. 2:10a; Matt. 23:9 en 2 Cor. 6:18. Ps. 103:13 – “*Gelijk zich een vader ontfermt over de kinderen, ontfermt Zich de HEERE over degenen, die Hem vrezen.*” Omdat God óók in Zijn ontfermend en liefhebbend vaderschap volmaakt is, kunnen aardse vaders dus heel veel leren van Hem. Zij mogen zich afvragen hoe de eeuwige Vader Zich zou hebben gedragen in een gegeven situatie!

Dit betekent dat aardse vaders allereerst de hemelse Vader goed moeten leren kennen. Van daaruit dienen zij hun kinderen op te voeden en te bouwen aan een juiste, goede relatie met hen. Dit belangrijke uitgangspunt blijkt ook uit 1 Joh. 2:12-14 – “*Ik schrijf u, kinderkens, want de zonden zijn u vergeven om Zijns Naams wil. Ik schrijf u, vaders! want gij hebt Hem gekend, Die van den beginne is. Ik schrijf u, jongelingen, want gij hebt den boze overwonnen. Ik schrijf u, kinderen, want gij hebt den Vader gekend. Ik heb u geschreven, vaders, want gij hebt Hem gekend, Die van den beginne is. Ik heb u geschreven, jongelingen, want gij zijt sterk, en het Woord Gods blijft in u, en gij hebt den boze overwonnen.*” Johannes spreekt hier niet tegen ‘broeders’ in het algemeen. Hij spreekt vaders en jongeren aan. Johannes heeft bewust de relatie tussen vaders en kinderen op het oog. En tot tweemaal toe schrijft hij: “*Ik schrijf u, vaders! want gij hebt Hem (God de Vader) gekend*”.

In de opvoeding van zijn kinderen moet voorts de liefde van de vader voorop staan. Maar dan niet enkel de natuurlijke, aardse liefde van een vader voor zijn kind. Neen, zijn liefde moet verder gaan en zich uitstrekken tot de goddelijke liefde. God wil als onze hemelse Vader niet, dat ook maar één van Zijn kinderen verloren gaat. Hoe duidelijk heeft Jezus dit ons verklaart. Matt. 18:14 – “*Alzo is de wil niet, uws Vaders, Die in de hemelen is, dat een van deze kleinen verloren ga.*” Leest u ook 2 Petr. 3:9b. Vaders hebben van God de taak en verantwoording gekregen om hun kleintjes op te voeden tot geestelijk volwassenen, die eens het Koninkrijk der hemelen zullen betreden. Hiervoor is het noodzakelijk, dat Gods reddende liefde hun harten vult.

Een vader vertelt daarom zijn kinderen over God en Zijn grote liefde voor het door de zonden verloren mensdom, tot uitdrukking gebracht door Zijn Zoon Jezus op te offeren aan het kruis. Ps. 78:4-7 – “*Wij zullen het niet verbergen voor hun kinderen, voor het navolgende geslacht, vertellende de loffelijkheden des HEEREN, en Zijn sterkheid, en Zijn wonderen, die Hij*

gedaan heeft. Want Hij heeft een getuigenis opgericht in Jakob, en een wet gesteld in Israël; die Hij onzen vaders geboden heeft, dat zij ze hun kinderen zouden bekend maken; Opdat het navolgende geslacht die weten zou, de kinderen, die geboren zouden worden; en zouden opstaan, en vertellen ze hun kinderen; En dat zij hun hoop op God zouden stellen, en Gods daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren;”

God de Vader verlangt, ja, gebiedt, dat de vaders hun kinderen vermanen om Gods geboden te bewaren en hen van Zijn grote liefde en en Zijn grote, verlossende daden vertellen. In de bijbel wordt vele malen op deze grote verantwoordelijkheid gewezen, doch ik heb voor dit schriftdeel uit Ps. 78 gekozen, omdat in het bijzonder deze psalm Gods voorbeeldige houding als Vader van Zijn volk uitdrukt. Leest u de hele psalm eens voor uzelf. Van Gods houding kunnen vaders veel leren.

Een vader behoort net als God wondervolle dingen voor zijn kinderen te doen. En dat is helemaal niet vreemd of onmogelijk. Want met name als zij nog klein zijn, plaatsen kinderen hun vader, door al het verbazingwekkende dat hij in hun nog kinderlijke ogen doet, op een voetstuk. *“Mijn papa is geweldig! Hij is de allersterkste! Hij kan de mooiste verhaaltjes vertellen! Hij is de allerliefste! Mijn papa is de knapste! Hij is de allerbeste!”*

Ja, zo is hun lieve papa. Hij leidt hen, net als God de Vader Zijn volk Israël, dwars door alle moeilijkheden heen. Als er vervelende dromen of nachtmerries zijn, is hij meteen bij hen en beschermt hen. Hij bidt samen met hen en leert hen op God te vertrouwen. Als het moeilijk gaat op school, staat hij klaar. Als er gevoetbald moet worden of gesport, is hij er. Als er problemen zijn, staat hij klaar met raad en troost. 1 Thess. 2:11 – *“Gelijk gij weet, hoe wij een iegelijk van u, als een vader zijn kinderen, vermaanden en vertroostten,”* Dwars door alle moeilijkheden heen leidt een goede vader zijn kinderen. Zoals God dat geduldig deed.

Ps. 78:13-14,52-53 – *“Hij kliefde de zee, en deed er hen doorgaan; en de wateren deed Hij staan als een hoop. En Hij leidde hen des daags met een wolk, en den gansen nacht met een licht des vuurs..... En Hij voerde Zijn volk als schapen, en leidde hen, als een kudde, in de woestijn. Ja, Hij leidde hen zeker, zodat zij niet vreesden; want de zee had hun vijanden overdekt.”*

God voedde en drenkte Zijn volk. Ps. 78:15,23-25 – *“Hij kliefde de rotsstenen in de woestijn, en drenkte hen overvloedig, als uit afgronden..... Daar Hij den wolken van boven gebod, en de deuren des hemels opende; En regende op hen het Man om te eten, en gaf hun hemels koren. Een iegelijk at het brood der Machtigen; Hij zond hun teerkost tot verzadiging.”*

Een goede vader voedt zijn kinderen. Hij geeft hen te eten en te drinken. Maar hij voedt hen ook op en geeft hen daarmee geestelijk voedsel. Spr. 4:1 – *“Hoort, gij kinderen! de tucht des vaders, en merkt op, om verstand te weten.”* Spr. 6:20a – *“Mijn zoon, bewaar het gebod uws vaders, ...*” Hiermee wordt niet enkel Gods Wet bedoeld, uitgedrukt in de wil van een vader, in de zin van ‘dit mag wel en dat mag niet’. Neen, de kinderen moeten leren wáárom iets niet mag of juist wel mag. Zij moeten weten wat de consequenties voor henzelf zijn van het een of het ander. Zij moeten de achterliggende liefde van hun vader (en van de hemelse Vader) in de geboden en verboden gaan ontdekken.

Maar hoe belangrijk is het dan, dat een vader heel geduldig en barmhartig blijft als zijn opvoeding niet meteen het gewenste resultaat heeft en de kinderen stout en ongehoorzaam zijn. Hoe geduldig is God de Vader immers met Zijn kinderen, terwijl zij Hem toch vele redenen geven om erg boos te worden. Hoeveel geduld heeft God niet met Israël gehad? Ps. 78:38 – *“Doch Hij, barmhartig zijnde, verzoende de ongerechtigheid, en verdierf hen niet; maar wendde dikwijls Zijn toorn af, en wekte Zijn ganse grimmigheid niet op.”* En werd Gods geduld en genade niet wonderbaarlijk vermenigvuldigd en groot, nadat Jezus Zijn Bloed voor ons gaf? Israël leefde nog onder de Wet van zonde en dood, maar wij leven nu onder de Wet van genade, onder de Wet des Geestes des levens in Jezus Christus. Elke dag ervaren wij de onverdiende, wondere genade van Jezus.

Rom. 6:14-15 – *“Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre.”*

Rom. 8:2 – *“Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.”*

Een geduldige, barmhartige en genadevolle opvoeding van de kinderen is belangrijk. Naar het voorbeeld van God de Vader en van Jezus. Maar desalniettemin zal een vader soms ook boos worden, zoals God boos werd op Israël. Ps. 78:17 – *“Nog voeren zij wijders voort tegen Hem te zondigen, verbitterende den Allerhoogste in de dorre wildernis.”*

En het kan uiteindelijk ook zo zijn, dat de vader zijn kinderen moet disciplineren en straffen. Want ook God de Vader moest soms Zijn volk straffen. Ps. 78:21,31,49 – *“Daarom hoorde de HEERE, en werd verolgen; en een vuur werd ontstoken tegen Jakob, en toorn ging ook op tegen Israel; ..... Als Gods toorn tegen hen opging, dat Hij van hun vetsten doodde, en de uitgelezenen van Israël nedervelde..... Hij zond onder hen de hittigheid Zijns toorns, verolgenheid, en verstoordheid, en benauwdheid, met uitzending der boden van veel kwaads.”*

Maar God was altijd matig in Zijn boosheid. Nooit ging Hij onbeheerst tekeer. Ps. 78:50a zegt: *“Hij woog een pad voor Zijn toorn”*. Dat wil zeggen, Hij woog Zijn toorn af. De Amplified Bible schrijft: *“He leveled (bepaalde het niveau, stelde een grens aan) and made a straight path for His anger”*. God ontbrandde nooit in Zijn volle toorn, zoals in Ps. 78:38c te lezen is: *“.....en wekte Zijn ganse grimmigheid niet op.”* Dit matig, beheerst en wijs straffen is belangrijk voor vaders om te weten. Want God strafte uit liefde en met een doel. Namelijk om Zijn kinderen te oefenen en hen Zijn heiligheid deelachtig te laten worden. Hij verlangt dat zij vruchten van gerechtigheid voortbrengen. Hebr. 12:6,10-11 – *“Want dien de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iegelijken zoon, die Hij aanneemt..... Want genen hebben ons wel voor een korten tijd, naar dat het hun goed dacht, gekastijd; maar Deze kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid zouden deelachtig worden. En alle kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid dengenen, die door dezelve geoefend zijn.”*

Vaders, als u uw kinderen moet straffen, laat dan uw liefde voor hen heersen over uw boosheid. Straf hen omdat u hen liefheeft en niet wil dat zij verkeerde wegen bewandelen. Straf niet enkel uit boosheid. Spr. 3:12 schrijft dan ook: *“Want de HEERE kastijdt dengene, dien Hij liefheeft, ja, gelijk een vader den zoon, in denwelken hij een welbehagen heeft.”*

En bedenk dat het volk van Israël, als men berouw had over de zonden, steeds weer naar het Vaderhart terug mocht keren. Altijd weer opende God Zijn hart voor hen en vergaf hen. Ps. 78:38a – *“Doch Hij, barmhartig zijnde, verzoende de ongerechtigheid, en verdierf hen niet; maar wendde dikwijls Zijn toorn af,.....”* Vaders, Jezus zei dat we elkaar zeventig maal zeven maal moeten vergeven (Matt. 18:21-22). Hoeveel meer geldt dit dan aangaande uw eigen kinderen?

In de bijbel staan twee bijzondere teksten geschreven voor die vaders, die altijd maar blijven mopperen op hun kinderen. Ik geloof dat Gods Heilige Geest juist nu de aandacht op deze teksten richt, omdat we in een tijd leven waarin ouders hun kinderen van rechtswege niet meer lieflijk mogen straffen. Nu wordt er bijvoorbeeld gestraft met huisarrest of strafwerk. Maar veel vaders zijn echter onmachtig om met wijsheid te straffen en verliezen zichzelf in het voortdurend mopperen op hun kinderen (en op hun vrouwen!). Efez. 6:4 – *“En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren.”* Col. 3:21 – *“Gij vaders, tergt uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden.”*

Ik wil deze bijbelverkondiging graag beëindigen met de reactie van een vader jegens zijn verloren zoon, die hem eigenlijk tot op het bot had vernederd en een vreselijk verkwistend leven met hoeren had geleid, maar nu berouwvol tot hem terugkeerde. De vader was zo blij, dat hij zijn zoon nauwelijks de kans gaf om uit te spreken. Luk. 15:18-24 – *“Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan, en ik zal tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u; En ik ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden; maak mij als een van uw huurlingen. En opstaande ging hij naar zijn vader. En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toe lopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem. En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u, en ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden. Maar de vader zeide tot zijn dienstknechten: Brengt hier voor het beste kleed, en doet het hem aan, en geeft hem een ring aan zijn hand, en schoenen aan de voeten; En brengt het gemeste kalf, en slacht het; en laat ons eten en vrolijk zijn. Want deze mijn zoon was dood, en is weder levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden! En zij begonnen vrolijk te zijn.”*

De liefde van een vader overwint alles. Ook in de opvoeding. Prijst God voor Zijn voorbeeld.

Geliefde vaders, broeders en zusters, het is mijn verlangen dat de Heer u zal zegenen in de opvoeding van uw kinderen tot volwassen kinderen van God. Amen.